SERIA II.—ANUL II, No. 143. **Ediția de dimineața** DUMINICĂ, 28 APRILIE 1896.

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE
incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ luni și se plătesc tot-d'a-una înainte
In *București* la Casa Administrației
In *județe și streinătate* prin mandate poștale
Un an în țară 30 lei; în streinătate 50 lei
Șase luni . . . 15 » » » 25 »
Trei luni . . . 8 » » » 13 »
Un număr în streinătate 30 bani

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZĂ

REDACȚIA
3—STRADA CLEMENȚEĬ—No. 3

EPOCA

NUMaRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
In București și județe *se primesc* numaĭ la Administrație
In streinătate, *direct la administrație* și la toate oficiile de publicitate
Anunciurĭ la pag. IV . . . . . 0.30 b. linia
» » » III . . . . . 2.— lei »
» » » II . . . . . 3.— » »
Inserțiile și reclamele 3 lei rîndul

Un număr vechiŭ 30 bani

ADMINISTRAȚIA
No. 3 — STRADA CLEMENȚEĬ — No. 3

APARE ZILNIC LA 8 ORE DIMINEAȚA CU CELE DIN URMĂ TELEGRAME ȘI ȘTIRI ALE NOPȚEĬ

PE CALE NOUĂ

II.

După o luptă și frămîntărĭ de zecĭ de anĭ, echilibrul s'a restabilit în viața noastră publică. Astă-zĭ instituțiunile s'aŭ adaptat nevoilor și moravurilor, conciliațiunea s'a operat între cele două școlĭ politice, opiniunea publică s'a limpezit îndestul. In convingerea sa intimă, țara e astă-zĭ conservatoare.

Prefacerea aceasta enormă se datorește puterii neînfrînte a realității, a necesității lucrurilor secundată în chip conscient de partidul conservator, care a stat zăgaz neclintit împotriva pornirilor nesăbuite ce aŭ caracterizat tinerețea partidului liberal și a opiniunĭ publice.

O-dată ajunși la echilibru, munca noastră în direcțiunea aceasta încetează; puterile angajate în defensivă devin libere și le putem îndrepta pe o nouă cale, pentru a realiza progresul după care aspiră țara.

Care poate fi această cale nouă?

Maĭ presus de toate, ca lucru de căpetenie, trecutul ne arată necesitatea existenței a două partide bine organizate. Recunoașterea și respectarea acesteĭ necesități, cu toate urmările ce isvorăsc dintr'însa, trebue sa fie primul punct al programuluĭ nostru.

Cea maĭ neapărată urmare a acesteĭ necesități e circumscrierea terenuluĭ de luptă și modernizarea mijloacelor de acțiune ale partidelor.

Pînă acum, terenul de luptă îmbrățișa chiar și cele maĭ marĭ interese ale țăreĭ, cari stau maĭ presus de partide, asupra cărora nu pot să fie deosebirĭ între noĭ și cărora lupta pătimașă de partid numaĭ rău le poate face; chestiunile de politică externă, mult maĭ mult de cît cele interne, aŭ servit drept armă de luptă.

Recunoașterea necesității a două partide impune și modernizarea mijloacelor de acțiune. Luptele de partid, lipsite de orĭ-ce frîu cînd se coboară în stradă, trebuie să se concentreze în Parlament.

Pentru a face cu putință aceasta, trebuiește osîndit și părăsit cu desăvîrșire sistemul nenorocit al unanimităților, trebuiește ridicat prestigiul destul de căzut al Parlamentuluĭ. Insăși necesitatea existențelor celor două partide ne arată mijloacele ce ne pot duce la această țintă: reprezintarea minorității în Cameră, intrarea de drept a fruntașilor politicĭ în Senat. Cu chipul acesta ambele partide se vor găsi în tot-d'a-una în Parlament și îngrijirĭ interesuluĭ public îĭ va fi asigurat concursul permanent al tuturor elementelor politice de valoare din țară; și cînd va reprezenta întreaga națiune, cînd va cuprinde în sînul său toate luminile politice, natural că Parlamentul se va bucura de cel maĭ înalt prestigiu.

O simplă modificare a legiĭ electorale ne poate da reprezentarea minorității; cît pentru al douilea mijloc, pînă cînd împrejurările să facă necesară o revizuire constituțională, el poate fi aplicat prin consimțimîntul celor două partide, îngăduind fie-care guvern intrarea în Senat a fruntașilor partidului advers. Ar fi de pildă un salutar exemplu acela pe care l'ar da partidul conservator, cînd avînd să presideze alegerĭ legislative nu ar opune candidațĭ la Senat tuturor foștilor miniștrĭ liberalĭ.

Alăturĭ d'un asemenea Parlament, bucurîndu-se de un nou prestigiu, trebuie precum a zis d. Catargiu în cuvîntarea sa de la Clubul conservator, ca Puterea ezecutivă să se ridice și ea prin valoarea personaluluĭ. Impotriva spiritului sectar liberal, după care valoarea e subordonată convingerilor politice, e neapărată nevoie să se afirme cu tărie ideia conservatoare a predominirĭ capacității.

O bună selecțiune a personaluluĭ administrativ, nu după devotamentul și credințele politice, ci după capacitate și moralitate: garanțiĭ de stabilitate a acestuĭ personal, paralel cu garanțiĭ de contencios acordate cetățenilor față de administrațiunile publice; scoaterea armateĭ din politică prin despărțirea comandamentuluĭ de administrațiunea războiuluĭ— iată un complex de mijloace pentru ridicarea Puteriĭ executive, pentru întărirea respectuluĭ de care se cuvine să se bucure, pentru asigurarea bunuluĭ mers al afacerilor publice.

Deosebit de aceasta, fie în Parlament fie în guvern, trebuie să recunoaștem însemnătatea deosebită ce o aŭ pentru noĭ procedeurile civilizate, maĭ ales astă-zĭ cînd timpul reformelor organice a trecut. Experiența ne-a arătat că poleiala civilizațiuniĭ nu resade în decretarea unor reforme înaintate, care nu dă nicĭ maĭ puțină brutalitate, nicĭ maĭ puțină rusticitate; am învățat, cu multe zbuciumărĭ și cu simțitoare pierderĭ, că instituțiunile cele maĭ frumoase nu folosesc la nimic dacă nu sunt susținute de conștiința națională, dacă moravurile nu se potrivesc cu ele. Acum cînd prin comun acord se recunoaște că cadrul nostru constituțional e destul de larg pentru trebuințele și puterile noastre și că multă vreme nu vom avea nevoie de prefacerĭ organice, se impune să urmărim civilizarea politică acolo unde cu adevărat o putem atinge: în regulata funcționare a instituțiunilor existente, în curățenia procedeurilor, în spiritul de dreptate înlocuind procedeurile sălbatice.

Pe bazele uneĭ societățĭ purificate și regenerate politicește prin practicele guvernamentale a două partide cu teren de luptă circumscris, care lasă pe din afară marile interese ale țăreĭ, să așezăm reformele noastre, cari astă-zĭ nu maĭ pot fi organice, ci reforme de complectare și întărire a instituțiunilor existente.

Aceasta e calea nouă pe care trecutul ne-o arată și pe care vom realiza cu siguranță progresul politic al țăreĭ.

MÂINE DUMINICĂ 28 APRILIE
APARE
„EPOCA LITERARĂ" Nr. 3
SUB INGRIJIREA
D-luĭ **I. L. CARAGIALE**

VULPEA POCĂITĂ

Neputînd ajunge la strugurĭ, vulpea din fabulă zicea că-s acrĭ.

Așa și *Voința Națională*.

Neputînd micșora efectul întrunirĭ noastre de Duminica trecută, *Voința* de astăzĭ spune că «prea curînd am început să ne mișcăm și să ne organizăm pentru luptă». Adică nu-s copțĭ strugurĭĭ.

Că prea curînd suntem siliți să ne gîndim la înlăturarea detestabiluluĭ regim al liberalilor, asta e adevărat; dar a cuĭ e vina? Cine i-a pus pe liberalĭ să fie tot colectiviștĭ de la 1888, cu circumstanța agravantă că astăzĭ nu maĭ aŭ barem pe un Ion Brătianu?

Dar maĭ spune cova nostim *Voința*.

Ci-că se bucură că partidul nostru n'a pierit plecînd de la putere și că ea cea dintîiu ar regreta lipsa uneĭ opoziții serioase».

Ei așĭ! Dar atunci de ce v'aț pus luntre și punte ca partidul conservator să nu poată intra în Parlament? Și de ce-a spus d. Dumitru Sturdza la Senat că e de ajuns un singur partid, partidul liberal?

LA TOAMNĂ!

Inchiderea sesiuneĭ. — Isprava Camerelor liberale. — Armistițiŭ.

Inchiderea sesiuneĭ.

Astă-zĭ se va închide sesiunea parlamentară. D. Dim. Sturdza, alarmat de cursa ce-i se întindea, intimidat de amicĭĭ săĭ, samsarĭĭ cari îl înconjoară, și temîndu-se de o cădere rușinoasă, a făcut tot posibilul ca să închidă astĭ sesiunea parlamentară, lăsînd pînă la toamnă votarea maĭ multor legĭ asupra cărora ceruse urgența cînd le a presintat.

D. Sturdza a repurtat deci o victorie indirectă asupra d-luĭ Stătescu, care dorea prelungirea. Dar nu se va bucura mult timp de roadele victorieĭ repurtate, căcĭ nemulțumirile vor crește și se vor îndoui în cursul vacanțelor parlamentare, de oare-ce d. Sturdza a lăsat o mulțime de cestiuni nerezolvate, de teamă de a nu provoca o nouă disidență în partidul său; astfel numirea eforilor, mișcarea prefectorială, numirile în corpul diplomatic, etc.

Isprava Camerelor liberale.

Și acum să vedem ce aŭ făcut unanimitățile liberale în timp de șease luni?

Intîiŭ și întîiŭ, ceĭ 183 domnĭ deputațĭ aŭ încasat de la 7 Decembrie și pînă astĭ, drept răsplată pentru munca lor, suma de:

645.075 leĭ.

Iar d-niĭ senatorĭ pentru aceeași treabă aŭ încasat:

423.000 leĭ.

Deci în total suma de:

un milion 68.075 leĭ.

In schimbul acesteĭ sume d-niĭ deputațĭ aŭ votat un budget artificial, legea pescuitului redusă la un regulament simplu asupra modului și epoceĭ de pescuit, modificarea legeĭ învățămîntului primar, legea personală a d-luĭ Stătescu, modificarea legeĭ pentru organizarea judecătoriilor de ocoale și două legĭ ale generalului Budișteanu.

In afară de acestea, d-niĭ deputațĭ aŭ făcut un adevărat sport din scandaluri și înjurăturĭ triviale; aŭ izgonit pe d. Fleva din minister, s'aŭ taxat reciproc de contrabandiștĭ, samsarĭ și șantagiștĭ, rămînd ca în sesiunea viitoare să se ia de păr; iar pe de asupra, ca încoronare a acestor isprăvĭ, generalul Ciomag a declarat, că țara este dezarmată cu desăvîrșire.

Senatul n'a făcut nimic; a votat și pace.

Acum să vedem ce n'aŭ făcut, din ce spuneaŭ că aŭ să facă:

N'aŭ desființat legea minelor, n'aŭ desființat legea maximului, n'aŭ desființat legea jandarmerieĭ, n'aŭ îndeplinit nicĭ un punct al programuluĭ de la Iași, etc., etc.

Armistițiŭ

Din toatea aceste profită numaĭ d. Dim. Sturdza cu samsarĭĭ săĭ, căcĭ stăpînirea lor absolută este asigurată pînă la toamnă.

La toamnă însă, firul întrerupt astĭ, se va relua și atunci o nouă delegație de ministrabilĭ se va duce la d. Stătescu rugîndu-l să ia răspunderea situațieĭ și succesiunea d-luĭ Sturdza. Pînă atunci va fi armistițiŭ.

Tantal.

CUM ÎNTELEG PATRIOTISMUL

Deși bat puțin în retragere mărturisind că pușca Mannlicher e «bună în teorie [1])», ziarele oficioase continuă a sprijini zmintitele declarațiunĭ ale ministruluĭ de războiŭ. Aceste ziare văd chiar în accesul de isterie al ministruluĭ-ciomag, un act de patriotism.

«Patriotismul impunea ministruluĭ — pretind oficioasele — să spuie ce-a spus».

Serios? Așa înțeleg liberaliĭ patriotismul?

Să facem jertfă și să ne punem un moment în ipoteza că osînda rostită de ministru asupra armeĭ oștiriĭ noastre e întemeiată; să presupunem că pușca Mannlicher e un ciomag orĭ un baston high-life.

In această ipoteză, un ministru cuminte și patriot ar fi făcut în tăcere toate lucrările pregătitoare, fie pentru prefacerea armeĭ, fie pentru înlocuirea eĭ cu alta, și-ar fi făcut bine socoteala cheltueliĭ și a timpuluĭ ce-ĭ trebuie, s'ar fi îngrijit să găsească fabricile cari să-ĭ execute comanda, ar fi venit în parlament cu un proiect de credit pentru armament, ar fi executat comanda — și numaĭ după ce ar fi luat astfel toate măsurile pentru îndreptarea răuluĭ, numaĭ atunci (și poate încă nicĭ atunci) ar fi dat lucrul în vileag. Pentru că atunci n'ar maĭ fi fost nicĭ un pericol, pentru că atunci armata nu s'ar fi descurajat și țara nu s'ar fi emoționat.

Puneți alăturĭ de o asemenea procedare, purtarea incalificabilă a ministruluĭ-baston, care spune că arma e netrebnică, fără ca să fi luat vr'o măsură pentru prefacerea orĭ înlocuirea eĭ.

O asemenea purtare o numesc patriotică ziarele oficioase? Dar dacă s'ar ivi complicațiunĭ cari să ne silească a trimite armata în foc? N'ar avea oare dreptul această armată să refuze a merge?

Nu. Patriotismul — dacă chiar adevărat ar fi că arma e netrebnică — impunea ministruluĭ să lucreze, iar nu să trîncănească din gură ca o babă zmintită.

Și ce să zicem, cînd nicĭ nu e adevărat că arma e rea, cînd ministrul a vorbit așa cum a făcut-o numaĭ pentru mulțumirea uneĭ scîrboase patimĭ politice?

Căcĭ acesta e adevărul. Deși nu s'a găsit pulberea *ideală* pentru această armă, pușca e una din cele maĭ bune din Europa și se poate servi de pulberile existente.

Un neadevăr, menit a ne discredita în afară și a descuraja armata noastră, e deci un act de patriotism în ochiĭ liberalilor.

Să ținem minte aceasta.

[1]) *Voința Națională*, de la 25 Aprilie, pagina I, coloana 3-a.

NU RISIPITI

Se vede că succesul întrunirĭ intime a partiduluĭ conservator, impresiunea puternică ce aŭ făcut în țară cuvîntările fruntașilor noștri, aŭ zdruncinat rău pe colectiviștĭ.

Alt-fel nu ne putem esplica furia cu care s'aŭ năpustit asupra noastră în cursul acesteĭ săptămînĭ și cuvintele... tarĭ ce întrebuințează la adresa noastră. Intre ziarele colectiviste e o adevărată întrecere în obrăznicie.

Nu cerem bună-cuviință de la colectiviștĭ, fiind-că ne-am pierde vremea de pomană. Dar trebuie să observăm ziarelor guvernamentale că, cu violențele lor, ajung tocmaĭ la un rezultat opus aceluia pe care-l urmăresc.

In adevăr, opiniunea publică va vedea și ea cît de mult i-a durut pe guvernanțĭ manifestațiunea pacinică și moderată de Duminica trecută și va înțelege maĭ bine cît de slab se simte partidul liberal.

Și asta numaĭ în interesul regimuluĭ nu e.

De aceea, sfătuim pe colectiviștĭ să nu-și irosească proviziunea de înjurăturĭ și obrăznicii, care le e atît de trebuitoare în frumoasele lor discuțiunĭ din Parlament.

MUNCESC PENTRU NOĬ

Cum discuțiunĭ de ideĭ nu poțĭ avea cu liberalii, singurul lucru ce l-am avea de făcut ar fi să discutăm practicele lor administrative, moralitatea regimuluĭ lor.

Partidul liberal are însă grija să ne scutească și de această sarcină.

Iată-l împărțit, la supra-față, în două tabere: una sturdzistă, alta fievistă. (In fond e împărțit într'o sumă de coterii a căror socoteală e foarte greu de ținut).

Ce fac aceste două tabere?

Se insultă, se înjură cu cea din urmă violență. Nicĭ cel maĭ înverșunat adversar al partiduluĭ liberal n'ar putea să înfiereze maĭ energic acest partid, să dea de gol putreziciunea luĭ maĭ desăvîrșit de cum o fac frații liberalĭ.

D. Fleva a spus în Cameră că numaĭ interesele materiale, numaĭ ghișefturile, țin la un loc maioritatea guvernamentală ș'o fac să sufere gîrbaciul primuluĭ-ministru. Membriĭ grupuluĭ fievist aŭ aruncat în fața celor maĭ însemnațĭ membriĭ aĭ maioritățiĭ, în plină ședință a Camereĭ, epitetul rușinos de «samsarĭ ordinarĭ, mijlocitorĭ de afaceri veroase».

Maioritatea la rîndul eĭ a denunțat pe d. Fleva, tot în plină ședință a Camereĭ, ca contrabandist; iar *Voința Națională* îl acuză că a primit banĭ de la contrabandiștĭ pe cînd era ministru. Acelaș organ face somațiunĭ luĭ «Cleone» cel fără de rușine.

In această stare a lucrurilor, ce termenĭ am avea dreptul să întrebuințăm noĭ, pentru a arăta păcătoșia adversarilor noștri și a rușinosului lor regim?

Nu vom face însă concurență liberalilor și ne vom mulțumi să înregistrăm: tot ce spun eĭ despre eĭ și despre guvernarea lor.

SOCIETATEA DE BINE-FACERE TIBISOI
DISPENSARUL Sf-ta FILOFTEIA

Sunt aproape zece anĭ de atunci.

Cinci fragede copile, crescute în belșug, aŭ avut creștinească pornire sufletească să se îngrijească de ceĭ desmoșteniți de soartă, de aceĭ copiĭ din străturile de jos ale societățeĭ, cari n'aŭ știut poate nicĭ o dată ce însemnează o haină caldă pentru vremea de iarnă, o mîncare maĭ sănătoasă în caz de boală.

Aceste filantropice copilițe se numeaŭ: d-ra Maria V. Boerescu (astă-zĭ d-na Maria A. Brăiloĭ), d-șoara Zoe V. Boerescu (astă-zĭ d-na Zoe Dr. Rădulescu), d-șoara Șoimescu (astă-zĭ d-na Dr. Bastaki), d-șoara Glück (astă-zĭ d-na Anghel Demetriescu) și d-șoara Nathalia Ghica. Cotisîndu-se fie-care cu zece leĭ pe an, prima lor grije a fost să dea vesminte copiilor sărmanĭ, și primul copil care a eșit îmbrăcat de la cap pînă la picioare grație acesteĭ contribuțiunĭ, a fost micul *Tibișoi*.

Intîiul pas făcut, aceste surorĭ de caritate — căcĭ merită acest nume — s'aŭ gîndit cu drept cuvînt să întemeieze o adevărată societate de bine-facere. Zis și făcut.

Numele Societățeĭ nu era greŭ de găsit; copilul care avusese fericirea să primească cea d'intîiŭ ofrandă, micul Tibișoĭ, a fost nașul Societățeĭ care a fost botezată **Societatea Tibișoĭ.**

Incet încet, ceĭ cinci-zecĭ de leĭ capital de la început, aŭ crescut prin aderarea altor filantropĭ la statutele Societățeĭ de bine-facere; o subscriere publică a produs 1.200 de leĭ, cîte-va persoane între cari vom cita pe d-nele Elisa Marghiloman, M. Stirbey, d-niĭ M. Ghermani, I. Naville, G. Mandrea, T. Maiorescu, A. C. Brăiloĭ aŭ dăruit 330 leĭ, și Societatea Tibișoĭ a început să aibă aspirațiunĭ maĭ marĭ.

Tinerele domnișoare de odini-oară, astă-zĭ mume de familie, s'aŭ gîndit că nu e destul să îmbrace cîțĭ-va copiĭ la Paștĭ și la Crăciun; inimile lor înduioșate de nevoile vieței pe cari nu le cunosceaŭ așa bine și adînci la început, aŭ găsit un cîmp maĭ larg spre a da mînă de ajutor celor nenorociți.

Boala, înfiorătoarea boală care secera așa grozav trupurile cele fragede, nemiloasa boală care se așează la căpătîiul copiluluĭ și adesea pleacă cu prada sa, iată răul cel mare, cel cu greŭ leac maĭ ales pentru copiĭ săracĭ.

Și atunci Societatea Tibișoi și'a zis: «Vom avea și noĭ spitalul nostru pentru micĭĭ noștri desmoșteniți!»

Cu punga ușoară, cu ilusiunile cari caracterizează sufletele cele bune, doamnele societare aŭ închiriat în strada Armenească No. 26, un vast local unde se primesc copiĭ bolnavĭ, spre a se da consultațiunĭ gratuite în toate zilele, afară de Duminica, și aŭ dat acestuĭ institut denumirea de *Dispensarul Sfînta Filofteia*.

Acolo cinci medicĭ devotațĭ, d-niĭ doctorĭ Romalo, Goilav, Țăranu, Marcel și dentistul Lempart junior, daŭ copiilor săracĭ îngrijirea cea maĭ părintească, și grație generosității farmaciștilor principalĭ din Capitală, medicamentele sunt procurate bolnavilor cu prețurĭ foarte reduse.

Intermediar între îngrijirile de a-casă și cele din spitale, unde fiind foarte mare aglomerație copiiĭ nu pot fi examinați cu aceeași solicitudine.

Dispensariul Sfînta Filofteia din strada Armenească, care a început să funcționeze de la 20 Februarie 1896, a redat pînă acum sănătatea la peste 400 de copiĭ în decurs de treĭ luni.

Numărul celor cari sufer este mare, și gîndiți-vă că sărmana *Societate Tibișoi*, nu maĭ dispune spre a face față la atîtea nevoĭ de cît de 500 leĭ capital strînși cu mare greutate, lăscae cu lăscae.

Aide, o pornire bună Domnilor și Doamnelor, deslegați-vă punga și veniți în ajutorul copiilor. Contribuție mare nu

www.dacoromanica.ro

vi se cere. Dați zece bani dacă voiți și vor fi bine primiți. D-nele Maria. A. Brăiloi și C. Arion așteaptă ofrandele D-voastre.

ITALIENII IN AFRICA

Roma, 25 Aprilie.—Camera continuă discuția asupra afacerilor din Africa. Mai mulți oratori și în special d. Sonnino dezvoltă o ordine de zi insistînd asupra necesității d'a se urma ostilitățile în Africa pînă cînd onoarea drapelului, apărarea coloniei și liberarea tuturor prizonierilor vor fi fost asigurate. D. Sonnino conchide zicînd că toți italienii trebuie să se preocupe de viitor, căci în politica externă greșelile sunt aproape tot-d'a-una ireparabile.

Ședința se ridică în mijlocul aprobărilor foarte vii din partea maiorității și a murmurelor estremei stîngi.

Roma, 25 Aprilie.—Agenția Stefani află din Massauah că razul Sebat s'a retras pe culmea Adagomului, spre Sud de Adigrad, Agostafari e încă la Nord-Est de Adigrad. Mangașa pare că vrea să ezecute o mișcare spre Auseu. Raz Alula a înaintat cu forțele sale de la Adua pînă la trecătoarea Gasciorki, la două legbe spre Nord de Adua.

Roma, 25 Aprilie.—Agenția Stefani dezminte categoric zgomotul după care mersul generalului Baldissera asupra Adigradului și liberarea fortului ar fi fost înlesnite de negocieri cu Raz Mangașa.

INFORMAȚII

Aflăm, că acela care se împotrivește mai mult la numirea d-lui Scupiewsky în postul de director al imprimeriei statului, e d. Carada, care promisese de mult acest post unui vechiu și devotat membru al partidului.

Acum lupta e între d-nii Sturdza și Carada. Suntem curioși să vedem care din acești doui va triumfa.

Piața din Brăila a fost ieri puțin mai animată, observîndu-se o activitate mai mare mai cu seamă la grîne.

Transacțiunile făcute au fost destul de însemnate, iar prețurile plătite astă-zi aproape neschimbate pentru toate articolele în general.

Eri-noapte s'a întîmplat o nenorocire în strada Corabiei No. 4; Ion Iosif a uitat un bec de gaz deschis și a fost găsit dimineața asfixiat.

Fabrica de spirt Predingher de la Brăila, care a făcut obiectul unei interpelări în Senat și în favoarea căreia spuneam că a intervenit un deputat-samsar colectivist din oficina *Voinței Naționale*, nu s'a închis.

Ion Vasiu, împreună cu alții, a sărit Joi asupra unei escorte compusă din doui sergenți, doui jandarmi și un sub-comisar, pentru a scăpa pe fiul stăpînului său Petre Anghelescu, pe care acea escortă îl ducea la cazarmă.

Cetățenii din Ploești vor ține Duminică după amiazi un meeting de protestare în contra Milleniului.

In acest scop comitetul organizator a lansat și un apel.

D. Dim. Magdu s'a presintat eri la redacția noastră afirmîndu-ne, că adevărata cauză a cererei guvernului ungar de a-l extrada este o persecuție politică, care datează de acum zece ani cînd d-sa, advocat în Arad, fiind membru devotat al partidului național romîn și președintele comitetului local, a purtat o luptă energică în contra administrației locale ungurești.

Luăm act.

A. S. R. Principele Ferdinand a sosit eri la amiazi, cu acceleratul de Vîrciorova, în Capitală.

A. S. R. Principesa Maria a rămas la Coburg.

Principele Ferdinand va pleca Miercuri cu suita la Viena, unde se va întîlni cu Principesa Maria; și-apoi după o ședere de două zile, vor pleca împreună cu suita lor la Moscova.

Sîmbătă 27 ale curentei se va săvîrși parastasul de 40 de zile, pentru defuncta Maria Schiopescu, nobila donatoare, care a dăruit pentru clădirea internatului Teologic suma de 85.000 lei, o casă și bani ce se vor găsi după moartea ei și cari aproximativ se mai urcă la suma de 70.000 lei.

Parastasul se va celebra la biserica *Manea Brutarul*, în a căreia parohie trăia defuncta. După parastas profesorii împreună cu studenții facultății de Teologie se vor duce in corpore la cimitirul *Belu*, unde donatoarea este îmormîntată. Parastasul se va face cu spesele Ministerului de Culte conform dispozițiunilor testamentare.

D. Ioan Petrescu, medicul veterinar al comunei Constanța, a fost numit directorul tîrgului de vite din acel oraș.

Epidemia de febră tifoidă din Iași a scăzut mult; ea are un caracter benign și în ultima săptămînă nu s'a ivit nici un caz nou. De la începutul anului pînă acum, febra tifoidă a causat 6 decese.

D. director al serviciului sanitar atribuește această epidemie lipsei de canale, lipsei mult simțită de apă și aglomerațiunei și necurățeniei din cartierele evreești.

Colectiviștii continuă să amenințe lumea prin *Voința Națională*. După magistrații de la înaltele instanțe judecătorești, venise rîndul funcționarilor: acum se năpustesc asupra ofițerilor și chiar asupra simplilor particulari.

In numărul de Marți, organul șantagiștilor și al samsarilor de afaceri veroase — după cum se numesc între ei în plin parlament — publică în fruntea informațiilor, cu litere cursive, o amenințare la adresa ofițerilor cari colaborează la *Ecoul Armatei*, în care se dă pe față turbarea ministrului de războiu; astă-zi se amenință d. Ghiță Dragomirescu, proprietar și comerciant de la Obor.

Și pentru ce se amenință acest comerciant?

Pentru că este în neînțelegere, nu poate să suporte toate neajunsurile vecinului său, vestitul bătăuș Nicolae Crețu, samsarul de slujbe la primăria Capitalei.

Pentru un diferend de resortul instanțelor judecătorești, Ghiță Dragomirescu este adus la poliție într'un chip care face să se creadă că este arestat; acolo prefectul poliției îi spune *să lase pe Crețu în pace*; iar cînd se întoarce a-casă, după ce a fost reținut cîte-va ore, își găsește nevasta și copiii crunt bătuți de Crețu și oamenii săi din curte, care striga cît îi lua gura: *«dați, mă, așa am ordin de la prefect!»*

Faptul a fost de îndată adus la cunoștința d-lui prefect de poliție, căruia i s'a presintat chiar și femeea bătută. D-sa a orînduit o anchetă care s'a făcut în casă la Crețu și resultatul este... o amenințare prin *Voința Națională*.— Chestie de sistem.

Și-apoi, dacă țara este silită să sufere umilințele și neghiobiile apelpisiților din capul guvernului, adică de ce cetățenii de la Obor să nu sufere tirania unui Crețu, sau a altui bătăuș cu legături la poliție și la Monitorul colectivității.

CONGRESUL FARMACISTILOR

Eri a avut loc în salonul ligei culturale, prima ședință a congresului farmaciștilor romîni din țară.

Ședința a fost deschisă de d. D. Roșu, președintele societății farmaciștilor romîni, asistat de d. A. Alfăo ca vice-președinte și d. A. Bozoceanu ca secretar.

D. D. Roșu în cîte-va cuvinte bine simțite, salută colegii din provincie cari au ținut să răspundă mai mult ca ori cînd la apelul comitetului, venind în număr mult mai numeros de cît în alți ani, pentru care exprimă viile sale mulțumiri. — Asemenea mulțumește d-lui președinte al ligei și d-lui casier, cari cu o deosebită bună-voință s'au grăbit a le pune la dispoziție saloanele ligei; după acestea declară ședința deschisă.

Se procede la alegerea comisiunei de verificare și se aprobă sumarul ședinței din urmă a congresului din anul trecut.

D. Berbereanu, farmacist din Calafat, anunță că opul tradus de d-sa pentru a servi la instrucția elevilor în farmacie este aproape gata și în curînd va fi în plăcuta poziție de a'l oferi colegilor.

D. Grigoriade, farmacist din Bîrlad, într'o cuvîntare energică, execută pe autorii unui oare-care memoriu, presintat d-lui Ministru de interne, prin care se cerea a nu se mai creea noui farmacii în capitală, de către un număr restrîns de farmaciști, dintre cari unii abia au trecut porțile cetățeniei romîne și mai mult încă nu sunt de cît, *arendași de farmacie*.

D. Grigoriade, cere a se protesta contra acestui memoriu, care cuprinde pe lîngă multe expresiuni ridicule, și calomnii, insulte, la adresa unuia din colegii cei mai venerabili, la adresa d-lui profesor farmacist Trausch, membru onorific al asociațiunei farmaciștilor romîni.

Se miră d. Grigoriade, cum societatea n'a răspuns acestui pamflet-memoriu, semnat de mulți din acei cari au fost elevii d-lui profesor Trausch, cari 'i au ascultat prelegerile și căruia cu toții îi datorim mult, dar cari uită că unui asemenea om, i se cuvine cinste și nu insulte.

La acestea răspunde președintele d. D. Roșu, că în adevăr acest mod de a lucra, a acelora cari au făcut acest memoriu, a fost desaprobat de toți colegii și chiar din acei ce au semnat, de oare ce a fost prin surprindere. La această declarație se asociază și d. Stoenescu, farmacist din Capitală, precum și alții; din aceasta se naște un tumult și d. președinte anunță ședința viitoare pentru 26 Aprilie.

DEPEȘI

(Serviciul Agenției Romîne)

Londra, 25 Aprilie.

Camera Comunelor. — D. Chamberlain declară că nici n'a adresat vre-o comunicare d-lui Rodhes, nici n'a primit vre-o știre despre acesta de la plecarea sa din Anglia.

Constantinopole, 25 Aprilie.

Ambasadorii au repetat verbal Porței reclamațiunile lor privitoare la numirea unui caimacan creștin la Zeitun.

Haga, 25 Aprilie.

Ministrul coloniilor a declarat în Cameră că motivele probabile ale trădărei lui Tukl Djokan sunt vanitatea și nestatornicia acestui șef aticinez.

Cair, 25 Aprilie.

E dovedit acum că pretinsele triburi amice sunt în înțelegere cu Dervișii. Nu se știe nimic din ceea-ce se petrece dincolo de Akașheb și nici se cunoaste poziținea esactă a lui Osman-Digma.

Cholera a crescut la Alexandria- eri au fost 14 casuri și 10 decese.

Constantinopol, 25 Aprilie.

Din causa creșterei epidemiei de choleră în Egipt, proveninețele din Alexandria sunt supuse la o carantină de cinci zile; iar vasele cari au pe bordul lor pelerini cari merg la Hedgas, stau zece zile în carantină.

Viena, 25 Aprilie.

Camera deputaților a adoptat în a treia citire proiectul de lege asupra reformei electorale.

Roma, 25 Aprilie.

Cardinalul Galimberti a murit.

Paris, 25 Aprilie.

O depeșă oficială din Cayena anunță că mai mulți condamnați cari se transportau în colonii pe bordul vaporului *Delta* s'au revoltat și au luat direcțiunea bastimentului. Echipajul a fost lăsat pe coastele Venezuelei, de unde s'a dus în guvernămîntul Demerara.

Hersthal, 25 Aprilie.

Greva lucrătorilor de la manufactura de arme a încetat.

Budapesta, 25 Aprilie.

D. Pulszky a fost pus în libertate.

Viena, 25 Aprilie.

Principele Ferdinand al Bulgariei a sosit în cel mai strict incognito. A fost primit la gară de agentul diplomatic, care l'a însoțit pînă la Raab.

Principesa Maria-Luisa a sosit la Viena. Se va duce la Sofia la începutul săptămînei viitoare cu principii Boris și Ciril.

Belgrad, 25 Aprilie.

Principele Bulgariei a sosit la orele 7.20 seara. A fost primit la gară de Rege și de miniștri; a tras la conac. Un numeros public a salutat pe principe cu respect. La 8 ceasuri s'a dat un prînz de gală, la care au asistat 120 de invitați.

Viena, 25 Aprilie.

D. Naicovici. ministrul de externe al Bulgariei, a sosit. Va sta aci pînă Vineri.

Viena, 25 Aprilie.

Corespondența Politică află din Belgrad, că Regele a conferit principelui Lobanov marea cruce a Vulturului alb.

DIN PRESA

Ziarele de azi

Intr'un articol intitulat «Stafia», după ce arată că experiența de la 1888 n'a folosit întru nimic liberalilor și că ei sunt astă-zi mai perverși de cît atunci, *Timpul* spune:

Faptul că regimul colectivist de astă-zi, nu reprezintă de cît o urmare a regimului fără seamăn de la 1888 este dovada cea mai pipăită că partidul care ne guvernează a încetat de a fi un partid de guvernămînt și s'a întrupat sub forma unei coterii de interese pentru care țara nu este de cît o materie exploatabilă.

Un partid nu poate sfîrși astfel un period de guvern și totuși este trist cînd sfîrșește așa; dar a avea pretenținea de a reîncepe în aceleași condițiuni este o cutezare, este un cinism ce nu mai are margini și în contra căruia toate puterile vii ale țarei se vor ridica în curînd.

Țara a știut să se scuture de colectivitatea brătienistă în carne și în oase, ea nu se va lăsa a fi îngenunchiată de stafia scîrboasă a aceleeași colectivități.

Ziua, vorbește despre modul în care miniștrii și-au prezintat și susținut cele cîte-va proiecte de legi pe cari au izbutit cu chiu cu vai să le treacă:

Bieții miniștrii abia pot să-și strecoare proiectele lor. Ei fac reale sacrificii, plătesc cu demnitatea lor, cel mai mic proiect de lege pe care îl smulge de la Cameră.

Cum voiți ca un asemenea minister să facă reforme mai serioase. El este condamnat să se ocupe numai cu cestiunile mici, să cerce a strecura numai acele legi neînsemnate, de cari are absolută nevoie pentru mersul lucrurilor, pe cale bătătorită, fără ca să cerce cea mai mică schimbare, cea mai neînsemnată inovație.

Constituționalul denunță că subt proiectul de lege pentru prelungirea primei de fabricațiune acordată fabricelor de lege, proiect votat de Cameră cu foarte multă grabă, se ascunde *un mare ghești Carada*:

Iată ce știm noi în această privință.

D. Eug. Carada și alții văzînd că d. Elias ia 250.000 lei anual cu fabrica de la Sascut au proiectat ei să facă o fabrică de zahăr la Drăgășani, spre a lua ei această sumă timp de cinci-pre-zece ani. E o a doua «Bistrița». Guvernul neputîndu-se certa cu d. Carada, și avînd recunoștința pentru cei-l'alți, le dă această lege care poate fi numită «legea Carada» precum poate fi numită «legea Bragadir» legea pentru sporirea taxei asupra alcoolului de la 5 la 8 bani de grad reînființarea primei de export și scăderea taxei asupra berei.

Iată moralitatea legilor colectiviste. Se fac legi pentru ghețeșturi.

Știri din ziare

Din *Timpul*:

Din minunățiile oamenilor stăpînirei.

Ni se scrie din Tecuciu că mai zilele trecute, d. Take Anastasiu, pașa cu trei tuiuri, venind de la Galați, a dat ordin să zăbovească trenul vre-o 15 minute în gara Ivești pentru a sta de vorbă cu un vechil al său.

Pînă unde au de gînd să împingă batjocura acești grațioși ciocoi!

*** Cititorii 'și aduc aminte, credem, că în urma sgomotului ce s'a făcut din nou, deunăzi, asupra învinuirei ce se adusese d-lui I. Lahovari cum că, în calitate de ministru al Romîniei la Paris, ar fi intervenit pe lîngă ziarele franceze ca să nu mai susțină chestia națională, d. V. A. Urechiă, președintele Ligei culturale, a adresat *Independenței Romîne* o scrisoare prin care, după ce cere iertare d-lui I. Lahovari, prezintă pe d. G. Cantili, președintele secțiunei din Paris, ca autor al mistificației a cărei jertfă a fost d-sa.

Azi, d. Cantili publică în *Voința Națională* o scrisoare prin care aruncă toata răspunderea asupra d-lui V. A. Urechiă.

Nouă ne e indiferent autorul infamiei; ceea ce ținem să constatăm, este că înscenarea a fost mizerabilă, și aceasta s'a constatat cu prisos. Cît pentru chestiunea de a se ști cine e mizerabilul, lucrul e cu totul secundar.

Din *Adevărul*:

*** Printre romînii din Cernăuți domnește mare agitațiune din cauza desvoltărei considerabile a propagandei rusești.

Prin școli, bine organizate, se caută a se atrage pe toți romînii din Bucovina spre a învăța rusește.

Pentru a se opune acestui curent, baronul Hurmuzachi a constituit un comitet de romîni care va avea grije de a aduna bani pentru fondarea unui gimnaziu romîn. Mai multe apeluri patriotice au fost lansate în acest scop.

E dar de datoria fie-cărui romîn de a ajuta cu cît poate comitetul romîn din Bucovina, care are un scop atît de sfînt: apărarea romînizmului contra agitațiunilor rusești.

Din *Gazeta*:

Se știe că Camera sîrbească a votat construirea liniei ferate Cladova-Niș-Salonic. De altă parte suntem pozitiv informați că d. ministru al lucrărilor publice, care 'și pune toate silințele spre a putea mări și întinde relațiunile noastre economice cu streinătatea și în special cu țările vecine, studiază cestiunea unui pod la Severin.

Prin acest pod și cu racordarea liniilor s'ar deschide un mare debușeu produselor și vitelor, mai cu seamă ale Olteniei spre Marea Adriatică.

Suntem în plăcută poziținne de a afirma că în curînd d. ministru al lucrărilor publice, însoțit de d. Saligny, directorul general al căilor ferate romîne, se va duce la Severin spre a esamina cestiunea la fața locului

ECOURI

De la 22—28 Aprilie curent, stil nou, au intrat pe Dunăre, prin gura Sulinei, 22 bastimente, representînd o capacitate totală de 28.000 de tone; cel mai mare bastiment intrat în timpul acesta a fost *Rosefiebit*, pavilion englez, sosit deșert pentru Galați, de o capacitate de

---

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

1)

HENRI GRÉVILLE

TAINA MORTULUI

Lumea începuse să golească imensele saloane ale otelului de Beaurand, deschise pentru prima dată după două-zeci de ani. Se mai găseau cîte-va grupuri adunate la bufet, unde se retrăsese cîți-va prieteni, spre a mai prinde ceva puteri înainte de a pleca la Bois de Boulogne.

Femeile ședeau și gustau dintr'o poamă sau o prăjitură, bărbații, în picioare steteau de vorbă, mai ales pe socoteala mireseî.

Toată lumea recunoștea că mireasa, sub voalul de dantelă cu părul ei negru și abondent, era de o frumusețe uimitoare.

Toți bărbații găseau chiar că prea era frumoasă.

— Imi place mai mult o frumusețe mai puțin imposantă, zise un tînăr foarte elegant; n'aș îndrăzni nici o dată să conduc la Teatru des Bouffes o asemenea femee! Și dacă nu poți să-ți conduci nevasta la Bouffes atunci...

— Gusturile tale le cam cunosc eu! Ți-ar trebui una din micile de Polrey. Insoară-te, dragă așa, însoară-te și te încredințez că ai să mergi și la Bouffes și la Eden, și chiar la tîrgul de la Neuilly... De, așa'ți sunt gusturile.

— Tînăra doamnă de Beaurand are un surîs încîntător, zise o văduvă, cu un caracter mai împăcuitor.

— Incîntător, o mărturisesc și eu. Cînd surîde, e altă femee.

— A surîs toată ziua, adaogă un al treilea. Trebue să o doară coada gurei!

— Așa e fericirea!

— Fericirea? Nu tocmai. Am auzit că nu e o căsătorie din dragoste.

— Dar din ce e? Au amîndoui aceeași avere.

— Cel puțin!

— Nu e nici o căsătorie din ambiție! El e căpitan de dragoni; frumos lucru la trei zeci de ani, dar tot nu e lucru așa grozav în cît să-și peardă o femee mințile.

— E o căsătorie de prietenie, cam de condescendență...

— Din partea căruia?

— Din partea mireseî, se înțelege. El e amorezat la toartă. Se zice,— eu nu vorbesc de cît din auzite,— se zice că d-șoara Estella Brunaire a sfîrșit prin a se îndupleca numai din bunătatea inimei sale, cînd a văzut că Raymond nu mai bea nici mai mănîncă de dorul ei. Zeu slăbise omul.

Lumea rîdea, o doamnă protestă, alt bărbat mai adaogă ceva și la urma urmelor se despărțiră cu toți strîngîndu-și mîinele, și schimbînd cîte un compliment.

Intr'un colț al camerei pentru fumători, ginerele, rezămat de brațul unui fotoliu, vorbia încet cu Theodore Benoist, prietenul său de promoție, retras în viața civilă de cîți-va ani deja.

— Ești-te fericit! zicea Théodore.

— Fericit, fără îndoială!... pentru că nădăjduesc!

— Ce poți să mai nădăjduești?

— Să mă iubească și dînsa, căci nu mă iubește.

— Oh! dacă ai auzi-o vorbind despre tine! Și astă-zi chiar, ce fericită părea!

— Da, părea fericită pentru că e bună, bună ca sfînta bunătate! Vorbește despre mine, are multă, foarte multă prietenie pentru mine, dar iubire nu!

Ai văzut oare pe față ei ceva care să se asemene cu temerea nerăbdătoare a tinerilor mirese? Ascultă, suntem soți de aproape patru ore; mă vei crede dacă îți voi spune că nu m'am învrednicit să-'i șoptesc un singur cuvînt pentru dînsa singură, și că n'am putut să-'i sărut mîna?

— La o recepție ca aceea de astă-zi, la care ai văzut defilînd peste o mie cinci sute de persoane, mărturisește tu singur iubite Raymond, că singurătatea...

— Oh! de m'ar iubi! Nu știu cum ar fi făcut, dar sunt sigur că ar fi găsit mijlocul... Eu, eu o iubesc la nebunie!

Raymond își șterse fruntea cu mîna, și se sculă surîzînd.

— Prea o iubește mult, zise Benoist, cu un ton foarte grav.

— Ai dreptate... V'a trebui să mă iubească... Mă va iubi, așa e?

— O nădăjduesc și o doresc, zise prietenul surîzînd cu bună-voință și încredere.

— Vei sta aici pînă la momentul plecărei noastre?

Luăm trenul de la ora șase, spre a merge să prînzim la Beaurand... vom ajunge acolo la șapte și un sfert. Ași dori să-'ți string mîna la plecare.

— Fie! Am să fac curte mătușei tale. D-na Montclar este adorabilă astă-zi, ca tot-d'a-una.

Nu cunosc bătrînă mai încîntătoare; astă-zi bucuria ei o mișcă.

— E fericită și dînsa; iubește foarte mult pe Estella; pretinde că între ele amîndouă este o asemănare surprinzătoare.

Eu n'am observat aceasta, dar nu însemnează nimic. Sărmana mea mătușe m'a iubit în locul tutulor: în locul mumei mele pe care n'am cunoscut-o; a tatălui meu pe care l'am pierdut așa pe neașteptate sunt 20 de ani...

Raymond se opri gînditor.

— Nu te mai gîndi la asemenea lucruri, zise cu afecțiune prietenul său. Ziua de astă-zi nu trebui întristată.

— Nu pot să nu mă gîndesc într'una, răspunse tînarul. N'a trectut o zi de atunci fără să revăd figura tatălui meu așa cum era în ultimul moment.

Această moarte tragică a lăsat asupra mea o impresiune ce nu se poate șterge.

— Fii cuminte Raymond: un accident la vînătoare se poate întîmpla or cui!

— Poate! Amintirea acestei catastrofe n'a încetat de a'mi turbura gîndul o singură zi.

— Ascultă-mă! prietene, am să te cert serios, Privește pe soția ta în fundul salonului roșu. Gîndește-te că peste trei ore veți fi singuri împreună, la tine a-casă...

— Așa e, ai dreptate. I'ți mulțumesc. La revedere; ne am înțeles, mă aștepți. Mă duc să mă îmbrac.

Se sculă, strînse mîna prietenului său și se depărtă.

Théodore, care'l urmărea din ochi cu o oare care îngrijire, i'l văzu apropiindu-se de grupul unde ședea mireasa.

Estella își scosese voalul; cu capulușor întors la o parte, cu trupul mlădios, semăna unui vechiu portret. Profilul cu trăsurile regulate, ochii săi negri, dulceața privirei, ne mai pomenita expresiune de bunătate ce se citea pe buzele ei, dedeau Estellei o înfățișare mai atrăgătoare de cît frumusețea.

Raymond se apropie de dînsa și'i zise cîte-va cuvinte. Benoist nu auzea cuvintele; dar modul cum prietenul său ținea mîna pe scaun, întreaga înfățișare a lui Raymond exprimau o iubire așa adîncă, în cît se înduioșă. Estella răspunse bărbatului ei, ridicînd ochii spre dînsa; privirea era încrezătoare, surîsul dulce, și apoi întoarse capul ca un copil care glumește; avea înfățișarea unui suflet liniștit, vesel și nevinovat.

— Nădăjduiesc și eu că are să'și iubească bărbatul. Ar fi păcat dacă aceste ființe încîntătoare nu ar trăi în deplină înțelegere.

Sunt croiți unul pentru altul.

Toată lumea se sculase; rudele și prietenile, în picioare, felicitau pe tinerii căsătoriți, le urau fericire. Căpitanul mai nalt de cît soția sa ca de mărimea capului, cu părul său castaniu, cu ochii albaștri, mustața blondă, făcea un contrast cu frumusețea de femee oacheșă a soției sale.

Estella avea tenul fraged al blondelor și ochii cei negri al brunelor.

— Raymond n'a găsit nici o asemănare între sora tatălui său și soția sa; am găsit'o eu, își zise Benoist; e o asemănare în forma capului.

...Peste patru zeci de ani, d-na de Beaurand va fi o doamnă Montclar, tot așa frumoasă, probabil și mai frumoasă încă.

Invitații goleau saloanele. Benoist făcu cîți-va pași înainte.

— Mă duc repede să mă îmbrac, zise mireasa; grabește-te și d-ta Raymond.

Beaurand plecă capul și sărută mîna soției sale, apoi salută ultimele persoane, cari nu plecase încă, și eși.

— Trebuie să mă gătesc repede și eu, zise Estella.

(Va urma).

A se citi urmarea Romanului CREDITORII MORȚEI pe pagina a IV-a.

www.dacoromanica.ro

2.674 tone.—In aceste șease zile aŭ eșit, prin gura Sulinei, 25 de bastimente, representînd o capacitate totală de 34.276 tone; cel mai mare bastiment eșit în timpul acesta a fost *Ailsacraig*, pavilion englez, de o capacitate de 2.512 tone, încărcat cu grîŭ pentru Anvers.

De la 1 Ianuarie pînă la 28 Aprilie curent, aŭ intrat, prin gura Sulinei, 344 de bastimente și aŭ eșit 186.

***

Ministerul de interne a trimis o circulară tutulor prefecților îndatorîndu-i să facă statistica străinilor sosiți de curînd în țară.

***

A apărut Nr. 19 din anul al douilea al admirabilei reviste ilustrate pentru familie, *Vatra*.

***

D. B. G. Assan, inginer mecanic și membru în comisiunea industrială, a adresat ministrului lucrărilor publice un memoriŭ prin care arată cît de vexatorie și nedreaptă e taxa de una și jumătate la sută pentru export și import.

***

D. Giani, inspector administrativ, delegat de ministerul de interne ca împreună cu casierul județului Tulcea să verifice gestiunea primarului din Tulcea, terminînd cercetările, a sosit eri în Capitală și și-a depus raportul.

D. Borș, primarul Tulcei, care fusese suspendat pe timpul cercetărilor, și-a dat demisiunea.

***

Ministrul de războiŭ a mai scos la pensie pe următorii ofițeri:

Colonel Constantin Rudeanu, locot.-colonel Atanasie Rădulescu, sub-intendentul Theodor Petrescu, inginerul-șef Ioan Isvoranu, maiorul George Chivu, maiorul Alfons Thorand, maiorul Alexandru Panu, adjunctul clasa I Mihail Poenaru, căpit. Gheorghe Christescu, căpitanul George Artopeanu, căpitanul Vasile Lepădatu, căpitanul Alexandru Ionescu, farmacistul de divizie Ștefan Petrovici, adjunctul de clasa II-a Ioan Petrescu, administratorul clasa I Gheorghe Vasilescu și secretarul de graniță clasa I Andrei Iasofescu.

***

A apărut în editura librăriei musicale, N. Mischonzniky, calea Victoriei 68 și strada Colței 7, *Suvenir de Bușteni*, vals pentru piano, de C. S. Stănulescu, dedicat d-nei și d-lui C. Sturdza.

PARLAMENTUL

SENATUL

Ședința de la 26 Aprilie

D. G. Pallade, ministrul domeniilor, depune proiectul de lege votat de Cameră, prin care se prelungesc încă pe 15 ani avantagiile acordate fabricelor de zahăr.

Se votează un proiect de lege prin care județul Dolj este autorisat să contracteze un împrumut de 671.000 lei.

Se votează legea pentru rescumpărarea embaticurilor de pe moșia Colentina de la marginea Capitalei, după cîte-va explicațiuni date de d-nii Al. Constantinescu și V. A. Urechiă.

Se votează apoi un proiect de lege prin care județul Bacăŭ este autorizat a contracta un împrumut de 200.000 lei.

La orele 3.30 Senatul trece în secții.

La redeschiderea ședinței, orele 4.10,

D. P. Poni, ministrul instrucțiunei publice, depune un proiect pentru deschiderea unui credit de 2.550.000 lei pentru complectare de edificii religioase și construcțiuni școlare.— Se admite urgența.

Se discută proiectul de lege prin care județul Muscel este autorisat a percepe o jumătate zecime adițională peste cele trei existente.

D. Fulger cere să se respingă cu indignare această cerere de nouĭ dări, pentru că partidul liberal a promis în opozițiune că nu va pune birurĭ nouĭ și pentru ca să se taie pofta celor-l'alte județe și comuna de a cere pe viitor birurĭ.

D. col. Budișteanu declară de asemenea că va vota contra proiectului, din respect pentru programul partidului liberal.

D. Neron Lupașcu susține proiectul, pe cuvîntul că consiliul județean și ministrul de interne n'aŭ putut să ceară acest adaos de birurĭ, dacă necesitățile nu sunt simțite și marĭ. Terminînd, susține că trebuie să se voteze orĭ-ce credit și orĭ-ce sporire de taxe saŭ birurĭ, de îndată ce sunt cerute de un ministru.

D. Perietzeanu Buzău spune că județul Muscel este sărac și are neapărat trebuință de această jumătate de zecime, ca să nu vină în urmă să ceară împrumuturĭ pentru acoperirea deficitelor.

D. D. Micescu amîntește angajamentele luate în opozițiune de a se scădea birurile, agitațiunea făcută în contra legeĭ maximului și declară că va vota contra legeĭ; nu ia răspunderea călcăreĭ programului partidului.

Luarea în considerare se votează cu bile.

Resultatul votului este:

Bile albe pentru 22

Bile negre contra 36

Proiectul se respinge.

Se votează un proiect de lege modificator al condițiunilor în cari comuna Brăila a fost autorisată a contracta un împrumut de 6 milioane.

D. C. Stoicescu, ministrul lucrărilor publice, depune trei proiecte de credite extraordinare pentru căĭ ferate, în sumă totală de 26 milioane.

Se votează legea prin care Statul este autorizat a ceda jud. Ialomița două hectare de teren pentru construirea unui spital.

Se ia în discuție legea prin care se prelungesc primele de fabricațiune ale zahărului.

D. Petre Grădișteanu se ridică contra sistemului de a se aduce în discuțiune o lege de mare însemnătate economică, fără să se fi împărțit cel puțin raportul și legea. Se va abține de la vot, căci nu are elementele necesare pentru discuțiunea legeĭ.

D. col. Budișteanu cere d-lui ministru să impună fabricilor să aibă lucrători români, căci astă-zi la Sascut nu sunt de cît evreĭ și ungurĭ.

D. G. Pallade, ministrul domeniilor, spune că prin această lege se mențin numaĭ încă pe 15 ani avantagiile acordate în 1882 de partidul liberal *industriilor naționale*. Arată necesitatea protecțiuneĭ industrieĭ zahărului la noĭ, unde este încă în fașă. Arată apoĭ avantagiile marĭ pentru populațiunea muncitoare cînd s'ar înființa maĭ multe fabricĭ de zahăr în țară. În sfîrșit pledează pentru cultivarea sfeclei zaharine. Terminînd spune că votarea acestei legĭ va fi *întîiul* titlu de glorie al acestei sesiunĭ.

D. Vericeanu declară că va vota în contra legeĭ, pentru că d-sa este un convins liber-schimbist.

Închizîndu-se discuțiunea, se pune legea la voț cu bile și se adoptă cu 35 voturĭ contra 10.

D. C. Stoicescu, ministrul lucrărilor publice, maĭ depune încă șease proiecte de credite pentru lucrărĭ de drum de fier, fără să le citească însă în parte, nicĭ să spună macar cîte milioane maĭ însumează și acestea.

Senatul descomplectîndu-se, ședința se ridică la orele 6 și 10.

CAMERA

Ședința de la 26 Aprilie

D. N. Ceaur-Aslan depune și citește un proiect de lege pentru modificarea art. 106 din codul de procedură penală.

D. G. D. Teodorescu renunță la interpelarea d-sale în chestia Eforieĭ spitalelor civile și roagă pe d. ministru să se ocupe în vacanță cu chestia aceasta.

D. Prim-ministru spune că azĭ și mîine trebue să se maĭ voteze 19 legĭ, deosebit de împrumuturile comunale și cere ca ședințele să se prelungească pînă la 7 seara și apoĭ să se ție și ședințe de noapte. (Protestărĭ).

D. C. Politimos: Dar ce, d-le ministru, suntem oare mașinĭ de votat? Cum să votăm atîtea legĭ în două ședințe? (Aprobărĭ).

D. N. Stătescu interpelează pe d. ministru de lucrărĭ publice de ce arendează birturile de la gărĭ străinilor.

D. V. Calligari propune prelungirea ședinței pînă la 7 seara.

D. Președinte spune că prelungirea se va hotărî la orele 6 seara.

Se votează fără discuție maĭ multe proiecte de credite.

Ședința urmează.

Se votează proiectul de lege pentru autorizarea ministrului lucrărilor publice de a percepe și în porturile Constanța și Mangalia taxa de ½ la sută.

Se votează un credit de 4.000.000 leĭ pentru calea ferată Zimnicea-Alexandria.

Se votează un credit de 4.000.000 leĭ pentru calea ferată R.-Vîlcea-Călimănești și un credit de 1.700.000 leĭ pentru strămutarea gării din R.-Sărat.

Se votează proiectul de lege prin care se reduce de la 1 jum. banĭ la 1 ban portul ziarelor expediate abonaților și se stipulează taxarea pe greutate a pachetelor de ziare trimise corespondenților.

D. prim-ministru cere să se pue la ordinea zileĭ proiectul de lege asupra poziției ofițerilor.

D. G. A. Scorțescu protestează, căci abia azĭ s'a distribuit raportul comitetului delegaților.

Camera admite propunerea d-lui Sturdza.

D. C. M. Ciocazan, *raportor*, dă citire raportului și proiectului de lege asupra poziției ofițerilor.

D. V. Caligari face cîte-va observațiunĭ privitoare la redactarea cîtor-va articole și arată că modificarea adusă art. 17 dă loc la favoritism, căci punerea la reformă pentru caz de boală lasă ministrului facultatea de a lua această măsură pe nedrept. Prin art. 22 se comite o nedreptate, căci impune minorității dintr'un consiliŭ de reformă să subscrie procesul-verbal care conține părerea majorității. Art. 27 ar fi bine să se modifice în sensul următor: «Ofițerii se pot pune în retragere» în loc de «se pun în retragere».

D. N. T. Popp protestează contra grabeĭ cu care s'a alcătuit și s'a pus în discuție proiectul acesta și critică sistemul actual al justițieĭ militare. Pe lîngă aceasta, se calcă dispozițiunĭ de justiție militară în proiectul asupra pozițiunii ofițerilor. Oratorul cere amînarea proiectului pentru a fi maĭ bine studiat și alcătuit.

D. general Budișteanu spune că deosebirea dintre legea vechie și proiectul de acum e așa de mică în cît nu trebue maĭ mult studiată. Toată diferența e că ministrul renunță la punerea în disponibilitate pentru limită de vîrstă și la dreptul de a schimba sentința pentru punerea în reformă. E adevărat că justiția militară trebue radical reformată, dar nu pot spune încă cum o voiŭ îndeplini. M'am adresat d-lui ministru de justiție, primului președinte al Curții de Casație și la alțĭ treĭ jurisconsulți spre a alcătui această reformă. Dispoziția ca și minoritatea să subscrie procesul-verbal al majorității consiliului de reformă e luată pentru ca ofițerul reformat să nu știe cîțĭ judecătorĭ i-aŭ fost favorabilĭ aceasta e o chestie de disciplină.

D. ministru maĭ spune că modificările introduse de comitetul delegaților sunt neînsemnate și ar dori ca, pentru ca proiectul votat deja de Senat să nu fie nevoie să maĭ treacă din nouă la Senat, Camera să voteze proiectul cum a fost admis de Senat. În sesiunea viitoare va ține seamă de modificările comitetului delegaților și va prezinta un nou proiect de modificare.

Fiind orele 6, se pune la vot prelungirea ședinței și se admite.

D. C. M. Ciocazan, raportor, protestează contra dorinței ministrului ca proiectul să se voteze fără a se ține seamă de modificările comitetului delegaților. La ce s'a maĭ discutat proiectul în secții și în comitetul delegaților? Raportorul roagă Camera să nu ție seamă de cererea d-lui ministru de războiu.

Amînarea proiectului, propusă de d. Popp, se respinge.

Luarea în considerare se adoptă cu 60 voturĭ contra 6.

Art. 1 se votează nemodificat.

La art. 2 se propune un amendament, cerînd menținerea redacțiunii Senatului.

Comitetul delegaților, în unanimitate, respinge amendamentul.

Amendamentul se primește.

La art. 3 se cere de asemenea redacțiunea admisă de Senat.

D. general Budișteanu declară ca nicĭ un profesor de la facultatea de medicină nu va fi deranjat și fie-care 'și va putea ocupa catedra.

D. Prim-ministru roagă de asemenea să se voteze proiectul cum a fost redactat de Senat.

D. G. D. Teodorescu spune că procedarea e neregulată, căci ministrul desaprobă comitetul delegaților, dar e un caz excepțional peste care trebuie să se treacă.

Art. 3 se adoptă cum a fost redactat de Senat.

Art. 4—16 se admit nemodificate.

La art. 17 se propune redacțiunea Senatului.

Se cere votul cu bile și se admite.

Redacțiunea Senatului se adoptă cu 55 voturĭ contra 27.

Art. 18—20 se admit nemodificate.

La art. 21.

D. N. T. Popp protestează cu energie contra sistemului liberal de a se vota legĭ «de încredere pe parola de onoare», legĭ la cari se promite că părțile aspre nu vor fi aplicate față cu partizanii guvernului. (Aplause sgomotoase). Oratorul e revoltat contra guvernului liberal care-și permite asemenea manopere și declară că nu maĭ poate sta într'un Parlament care votează legĭ despotice pe parolă de onoare. (Aplause sgomotoase repetate și strigăte de bravo). Fiți maĭ scrupuloși, d-lor, reamintiți-vă că aveți o răspundere față cu țara! (Aplause). Nu votați legĭ cari sunt o rușine pentru partidul liberal (aplause) și contra cărora am fi protestat toți dacă le-ar fi prezintat partidul conservator. (Aplause prelungite).

D. prim-ministru răspunde că d. Popp exagerează și că amendamentul d-lui Popp nu are mare însemnătate.

Amendamentul se respinge și art. 21 se adoptă nemodificat.

La art. 22.

D. Politimos propune un amendament în sensul ca verdictele consiliului de reformă să fie supuse recursului la Curtea de Casație.

D. general Budișteanu declară că nu poate primi amendamentul.

Amendamentul se respinge și art. 22 se adoptă nemodificat.

Art. 23 și 24 se adoptă nemodificate.

La art. 25 se propune redacțiunea Senatului.

D. N. Fleva arată că din cauza că miniștrii nu maĭ voesc să readucă legea la Senat, se cere Camereĭ să capituleze pe toată linia. D-sa se unește cu protestarea d-lui Popp și înfierează pe pseudo-liberalii cari uzează de sisteme așa de reacționare. (Aplause).

D. ministru promite că nu va revoca pe ofițerii cari ocupă catedre la facultate, dar atunci trebue să facem contract pe viață cu d. ministru de războiŭ, căci un alt ministru nu va voi să ție seamă de promisiunea ministrului actual. Oratorul sfîrșește protestînd din nou contra procedărilĭ guvernului. (Aplause).

D. general Budișteanu cere primirea articolului cum a fost modificat de Senat, pentru că în nicĭ o lege din lume ministrul nu e ținut să dea curs demisiuneĭ unui ofițer într'un termen limitat.

D. Ciocazan anunță că comitetul delegaților cere respingerea redacțiunii Senatului, pentru că în comitetul delegaților însuși d. ministru de războiŭ a cerut ca termenul primireĭ demisiunii să fie limitat.

D. general Budișteanu răspunde că a discutat chestia numaĭ în termen academic și nu a făcut nicĭ o propunere.

D. Ciocazan replică că dacă ministrul nu ar fi pus chestia în mod academic, nu se formula articolul așa cum a fost modificat. (Aplause).

Art. 25 se admite cum a fost redactat de Senat.

Art. 26 se adoptă nemodificat.

Ședința se ridică la oreie 7 și 35.

ULTIME INFORMATIUNI

Aflăm că Principele Ferdinand al Bulgarieĭ va sosi în primele zile ale lunei Iunie la Sinaia, pentru a face o vizită MM. LL. Regelui și Reginei.

Principele Ferdinand va fi însoțit de primul ministru Stoiloff și de ministrul Nacevicĭ, fost agent diplomatic în Capitală, și va sta treĭ zile la Sinaia și o zi în Capitală.

E probabil ca Principesa Luiza cu fiiĭ săĭ Boris și Ciril să stea de vară la Sinaia.

D-na Ghica, soția ministrului nostru plenipotențiar la Viena, a avut distinsa onoare a prezinta Martĭ Impărăteseĭ Elisabeta a Austro-Ungarieĭ pe d-nele Balș, soția consulului nostru general în Budapesta, Takahira soția ministrului plenipotențiar al Japonieĭ în Viena, Manos soția ministrului Greciei, contesa Kapnist soția ambasadorului rusesc, baroneasa Borchgrave soția ministrului Belgieĭ și Azavedo soția ministrului brasilian.

Impărăteasa Elisabeta s'a întreținut aproape o oră întreagă cu d-na Ghica.

D. N. Fleva e hotărît a începe în curînd o vie campanie de agitație în toată țara în contra d-lui D. Sturdza și a samsarilor cari îl înconjoară.

In această campanie d. Fleva va fi secondat de toți deputații din grupul săŭ.

Campania de întrunirĭ se va începe la Iași și la Ploești.

D. Tr. Djuvara va fi primit azĭ la amiazĭ în audiența de concediŭ, de M. Sa Regele și Joĭ va pleca la Constantinopol să ia în primire direcțiunea legațiuneĭ romîne.

D. Petrache Negel, fost sub-prefect, va fi numit polițaiŭ al orașului Bacăŭ în locul faimosului Tallianu, demisionat.

Mîine se va proceda la alegerea unuĭ deputat al colegiului I de Suceava.

Singurul candidat e guvernamentalul Ghițescu, fost prefect la Fălticeni.

Pentru scaunul de senator al colegiului I de Bacăŭ s'aŭ anunțat pînă acum treĭ candidaturĭ guvernamentale, anume a d-lor colonelĭ Racoviță și Grădișteanu și a d-lui profesor Țirțescu.

Revoltat de purtarea d-lui Dim. Sturdza, d. Nae T. Popp, deputat al colegiului I de Dolj, a declarat în ședința de ierĭ că se retrage din Cameră.

In ultimul moment aflăm că prelungirea sesiuneĭ corpurilor legiuitoare pînă Martĭ seara este foarte probabilă.

Prelungirea se impune pentru următorul motiv: Azĭ urmează să se aleagă comisiunea pentru luarea socotelilor Statului. Cum însă sunt prea mulți candidați, membriĭ acesteĭ comisiuni fiind cu diurnă și în timpul vacanțiilor, balotajul este aproape sigur; iar alegerea în balotaj nu se poate face de cît în ședința următoare.

Suntem informați că se fac marĭ stăruințe pentru numirea torturatorului Tallianu în postul de polițaiŭ la Piatra.

D. Stolojan a făgăduit stăruitorilor că numirea se va face săptămîna viitoare.

De și știrea o avem din sorginte autorizată, totuși ne îndoim că d. Stolojan ar avea îndrăzneala să prezinte un asemenea decrut semnăturei M. Sale Regelui.

Ziarele din Budapesta se plîng că țăranii din maĭ multe comune romînești aŭ eșit Duminica trecută în mod ostentativ din biserică cînd preotul respectiv vroia să dea citire circulareĭ privitoare la serbătorirea Milleniului.

Tribuna află că locuitorii din Săliște aŭ eșit toți din biserică în momentul cînd protoereul d. Dr. Maier vroia să citească circulara privitoare la Milleniu.

Ni se denunță că unuĭ anume Veinfeld din Botoșanĭ i s'ar fi recunoscut de către direcțiunea generală a serviciului sanitar dreptul de a exercita profesiunea de medic dentist.

Nu numaĭ că nu e medic, nicĭ dentist, dar nicĭ subh-irurg macar nu e și n'a trecut nicĭ un esamen.

Ei, atunci cum?

POȘTA ADMINISTRAȚIEĬ

Domniĭ abonați a cărora abonamente expiră la 1 Maiŭ viitor, sînt rugați ca pînă la acea dată să bine-voiască, în cas de reînoirea abonamentului ce aŭ, să înainteze costul pentru a nu suferi vre-o întîrziere saŭ întrerupție a ziarului nostru.

Anunciŭ

Băile minerale de Balțătești

Direcțiunea exploatăreĭ sărurilor și apelor minerale de la Bălțătești, în urma încetăreĭ din viață a d-rului Cantimir, trecînd asupra d-lui Dr. I. Stamatin medic Primar al caseĭ sf. Spiridon. Se face cunoscut d-lor Medicĭ, farmaciști și publicului în general, că orĭ-ce comandă saŭ informațiune privitoare la stabilimentul balnear, se vor adresa direct d-lui Dr. Stamatin Băile Bălțătești saŭ Piatra-N.

Tot odată se aduce la cunoștință tuturor că stagiunea balneară se va începe de la 1 Iunie pînă la 1 Septembre,

Direcțiunea.

82 30—11

De vînzare **Muntele BOIA** distr. Argeș lîngă Olt și șoseaua principală a țăreĭ de la Curtea de Argeș la riul vaduluĭ, drum de fier București Curtea de Argeș, avînd **Marmoră** granid **albă** și **albastră** cum și alte minerale de mare valoare, plus pădure de brazĭ molifțĭ secularĭ, care se vinde și singură, asemenea se poate deschide carieră de piatră marmoră și țiment marmoră.

Doritorii se vor adresa la d. Al. Carpenișanu bulevardul Elisabeta 18.

Schimb și vînd eftin

Cumpăr Cumpăr Cumpăr

tot felul de obiecte uzate de aur, argint și pietre fine, de briliante diamante, perle, rubine, safire, smarande, etc. Asemenea monezĭ vechĭ decorațiunĭ comemorative de aur, argint și aramă, pietre sculptate, obiecte de artă, plătind prețurĭ maĭ bune de cît orĭ-unde.

La cerere mă voiŭ prezenta la domiciliul d-lor cumpărătorĭ și vînzătorĭ.

BIJOUTERIE & HORLOGERIE

LEON WEISSBLÜTH

Bucureștĭ, — strada Carol I, No. 20

vis-a-vis de noul palat al Poștei

Recomand onor. Public și cunoscuților meĭ că magazinul meŭ în tot-deauna bine asortat cu tot felul de obiecte frumoase, lucrate în aur și argint, cu pietre fine, precum: brillante, diamante, rubine, safire, smarande, perle, etc.

Primește în schimb orĭ-ce obiecte uzate

Bogat asortiment cu lanțurĭ (numite Panțer) de aur, argint, fasoanele cele maĭ nouĭ.

Mare depoŭ de ceasornice de aur, argint și metal din cele maĭ bune fabricĭ din Elveția, garantînd pentru exactitatea lor.

Mare asortiment cu diferite obiecte antice, lucrate în aur, argint și pietre vechĭ, asemenea și în monezĭ de aur argint și aramă.

Atelier special pentru comenzĭ și reparaturĭ de bijutierie și ceasornicărie cu prețurile cele maĭ reduse. 89

De arendat

De la Sf. Gheorghe 1897 **Moșia Dudești-Cioplea**, cu trupurile **Bîrzești-Cîtzel**, din județul Ilfov, plasa Dîmbovița, averea minorilor Th. Eftimiu. Această proprietate fiind lîngă capitală, presintă cele maĭ bune avantagiĭ de exploatare.

Doritorii se pot adresa pentru a lua informațiĭ și cunoștință de condițiunĭ la d-niĭ *G. N. Eftimiu & Comp.* bancherĭ, str. Lipscani No. 7 și la d-na *Elena Th. Eftimiu*, tutricea legală a minorilor săĭ copiĭ, str. Radu-Vodă No. 5, în București.

17 45—39

Licitațiune

Se face cunoscut că administrația succesiuneĭ principelui Alex. B. Stirbey, dorind a da cu arenda pe termen de (cinci) 5 anĭ cu începere de la 23 Aprilie 1897.

Mașia Patulele cu trupurile, jud. Mehedinți,
» Băilești din jud. Doljiu,
» Bufta » » Ilfov,

roagă pe d-niĭ amatorĭ să bine-voiască a i adresa ofertele d-lor la București, calea Victoriei 119 pînă la 25 Maiŭ inclusiv.

Noul arendaș va putea să-și facă semnăturile chiar în toamna anului curent 1896.

Cu începere de astă-zi, d-niĭ amatorĭ vor putea lua cunoștință de condițiunile de arendare a fie-căreĭ moșiĭ în cancelaria administrației în toate zilele de lucru de la orele 9—12 a. m.

Administrația succesiuneĭ
Principelui Alex. B. Stirbey

90 2—1

CURA DE LAPTE

Preparate de lapte conform regulelor higienice și terapeutice moderne

la

INSTITUTUL DE GALACTOTERAPIE

sub direcțiunea
D-rului PAVLOV
Asistent la institutul de Bactereologie al d-rului prof. dr. Babeș
și a **d-rului I. STEINHART**
Medic de copiĭ
Strada Radu-Vodă, No. 9

LAPTE STERILISAT PUR

Lapte Maternal

Are compositia exactă a lapteluĭ de țiță, înlocuesce doicile. E introdus în toate țările civilisate ca cel maĭ ideal nutriment pentru copiĭ pînă la vîrsta de un an.

Kefir

Lapte peptonisat prin fermentațiune.

Cel maĭ recomandat în boalele de plămînĭ, bronchite cronice, pleureziĭ și maĭ cu seamă tuberculosa. În toate boalele de stomac, de intestine (mațe), în boalele de ficat, de rinichĭ și de inimă, în toate stările de convalescență în urma maladiilor grave ca tiphosul, peumonia, scarlatina, pojarul, dysenteria, precum și în boalele constituționale ca siphilis, scrofulosa anemia. E suportat de stomacurile cele maĭ delicate și bolnave.

Institutul posedă o fermă model cu vacĭ elveține și tiroliene și expediază toate preparatele sale în flacoane hermetic închise, la domiciliu. Întrebuințarea preparatelor Institutului luînd un avînt maĭ mare și pentru a le respîndi în toate clasele societății prețurile lor s'aŭ redus.

Deposit la Farmacia W. Weinhold
Str. Colței No. 24.

92

BOALELE SIFILITICE

Neputința bărbătească

Vindecă după cele maĭ nouĭ metode radicale fără durere și impedicare, după o experiență de 24 anĭ. Specialist în boale lumești

Dr. THÖR

Strada Emigratu No. 1, intrarea numaĭ prin strada sf. Voivozĭ, (Tramway).

Consultațiuni de la 10—1 dim. și de la 5—8 seara. 23 (30—22)

Loc separat de așteptare pentru fie-care.

De arendat

Se arendează de la 23 Aprilie 1897 moșia *Țîndăreĭ*, județul Ialomița, Plasa Bălțiĭ precum și moara cu turbină de pe acea moșie, proprietatea minoreĭ Alexandrina Theodor Pallady, putînd nouĭ arendaș să facă în 1896 semănăturile de toamnă.

A se adresa la d-l George I. Duca în București strada Semi—Cercu 7, *tutorele* minoareĭ confirmat prin adresa trib: Ilfov secț. II No. 10.960 din 11 Aprilie 1896.

Dr. P. Cioranu
FRANZENSBAD
Stefansstrasse, Villa Königshof N.
24 | 3

www.dacoromanica.ro

FOIȚA ZIARULUÍ «EPOCA»

49

ALEXIS BOUVIER

CREDITORII MORȚEÍ

PARTEA A DOUA

Cei doĭ frați, plecați spre Panafieu, cu ochiĭ zgăiți, tremurînd de nerăbdare, urmăreaŭ toate mișcările lui.

Cînd el apăsă cu unghia asupra ghiareĭ a treia, o foiță de aur se ridică împinsă de un resort.

— Uitați-vă, strigă Panafieu cu veselie.

Eĭ priviră și citiră: Corniliu Adeleĭ.

Puteți să vă închipuiți mulțumirea celor doui frați; de astă dată, în sfîrșit, cu adevărat se aflaŭ pe o urmă. Sosise ceasul cînd eĭ să poată scoate din colțul blestemat cadavrul sfinteĭ victime a imperfectibilității omenești. Încă odată dar, sîngele unuĭ nevinovat striga împotriva pedepseĭ cu moarte.

Vincent luă inelul și întorcîndu-l pe toate fețele, zise:

— Acesta este... chiar acesta este.

— Și aĭ găsit acest inel la un negustor? întrebă Carol.

— Glumiți! cu ce, dumnezeul meŭ!... Inelul acesta prețuește cel puțin două-zeci de miĭ de franci. Nu vă pot spune nici cum, nici de la cine 'l am; dar pot și am să vă găsesc pe acela care 'i l-a dat.

— Aĭ trebuință de noi?

— De o cam-dată nu.

— De altmintrelea, trebuie să fac o vizită suroreĭ mele, și mă întorc îndată. Carol rămîne aci cu d-ta și ne vom vedea peste un ceas... Pînă atunci, află rogu-te, cine este stăpînul acestuĭ inel.

— În două ceasuri voiu ști. Trebue să prevedem toate; proba asta covîrșitoare poate ca să dispară, vă o încredințez: la d-v. ea e în siguranță.

— Așa e, zise Carol; dar grăbește-te, domnule Panafieu; am ajuns la capăt și-ți închipuești nerăbdarea noastră.

— O închipuesc, de vreme-ee însumi o simt.

— Peste două ceasuri, repetă Vincent stringînd mîna lui Panafieu.

— Peste două ceasuri, la revedere!

Și el plecă pentru ca să meargă lîngă Liza, iar Vincent se sui în trăsură ca să se ducă la soră-sa.

Cînd sosi acasă, Panafieu găsi pe Liza care 'l aștepta îngrijată și care 'i zise:

— Ce aĭ făcut cu inelul? De ce aĭ fugit așa repede?

— La naiba! zise el, este ora întîlnireĭ, eĭ cată să mă fi așteptînd.

Sărind într'o trăsură care trecea goală, el zise vizitiuluĭ:

— Repede, du-mă în piața Bastilieĭ.

Și culcîndu-se pe perne, ștergîndu-și fruntea ,el adăogă suspinînd: Ce zi, doamne!...

Panafieu se ducea la Bastilia, unde trebuia să aibă veștĭ despre prizonierul său. Calicescu 'l aștepta: el 'i spuse că individul, foarte îngrijat, nu scosese nicĭ o vorbă, dar că dejunase foarte bine.

Panafieu recomandă cea maĭ mare supraveghiere și, după ce dete bani luĭ Calicescu, se întoarse a-casă spre marea mulțumire a domnișoareĭ Liza, căreea 'i zise întrînd:

— Și acuma, drăgulico, nu maĭ plec d'aci toată vremea trebuincioasă pentru iscălirea păceĭ.

Panafieu o sărută cu aprindere, apoĭ, șezînd înaintea eĭ, strîngîndu-i mîinile și luînd-o pe genuchiĭ săĭ, el îi zise:

— Lizica mea, nu pot să răspund la întrebările tale, dar ceea-ce am făcut nu te privește de loc pe tine. Tu mi-aĭ zis adineaorĭ că te-aĭ întors la mine tot așa de curată cum aĭ plecat?

— Asta e adevărat.

— Panafieu scoase un adînc suspin plin de credință.

— Lizo, dacă vreĭ să renască încrederea ce aveam în tine, eu trebue să știu totul. Răspunde la întrebările mele, fără sucituri și drept.

— Te ascult.

— Lizico, ține minte, viața noastră atîrnă nu de ceea-ce aĭ să-mi zicĭ, ci de sinceritatea ta.

— Îți jur pe copilul nostru, pe mama mea, pe D-zeŭ, să nu spun de cît adevărul.

Fu o scurtă tăcere, după care Panafieu reîncepu:

— Niseta te-a făcut cunoscută cu cine-va.

— Nu, iată adevărul. Niseta mă iubea prea mult; ea m'a dus într'o zi, într'o casă măreață pe aleea Chaillot; ea mi-a zis că, dacă aș fi vrut să ascult pe acela pe care mi-l înfățișase, casa aceea ar fi a meu... Ea îmĭ zise că persoana aceea era un om însurat...

— Și omul acela, abatele era?

— Da, acela care se numea abatele și Raul de la Harvertière.

— Raul de la Harvertière! esclamă Panafieu.

Ce aĭ tu?

— Nimic, urmează.

— Am zis că nu credeam că acela să fi fost adevăratul luĭ nume. Dar crez că era însurat.

— Tu nu-l cunoștĭ dar locuința?

— Nu.

— Asta e foarte ciudat: dar atunci cum corespundeaĭ cu el?

— Ți-am spus, și asta e adevăr deplin, că Niseta a fost pricina tutulor acestora. Niseta, care făcuse toate, ea slujea drept mijlocitoare între noi.

— Niseta corespundea cu acel Raul?

— Da.

— Prin ea, atunci, voiu putea ști unde locuește el.

— Dar ce nevoe aĭ tu de asta? pentru ce vreĭ ca să-l vezĭ? Nu crezĭ ceea-ce îți spun eŭ?... Vreĭ tu...

— Nu, nu, nu e asta. Nu-ți pot spune nimica în această privință.

De odată el își aduse aminte că acela pe care Niseta îl înfățișase Lizeĭ la Balandiera, întîia oară cînd se dusese acolo, trecea drept abatele. I se păru că era aci o lămurire de mare preț și întrebă pe Liza.

— Spune-mi, Lizo, acela pe care îl numești Raul nu este tot omul pe care ți l'a înfățișat Niseta în ospătăria din mahalaua Saint-Denis?

— Da, acolo l'am văzut întîĭas-dată.

— Acela cuĭ îi zicea abatele Rulo.

— Chiar el însuși.

Panafieu se sculă îndată și zise:

— Atunci, îl am; pe abatele îl avem în mînă.

El o sărută și plecă repede, lăsînd pe d-șoara Liza încremenită și zicîndu-și:

— Ce se petrece? ce vrea să zică astea?

Totuși Liza era mai liniștită, fusese ascultată, ertată și se simțea tot iubită.

Panafieu se coborîse repede; ajungînd în uliță, el se uită la ceasornic.

A doua zi de dimineață, se duse la frații Lebrun. Aceștia 'l primiră cu grabă, căci trimiseseră la dînsul în timpul nopței.

Aceasta o făcuseră pentru că un eveniment nou se ivise, un eveniment grav care, nimicind îndoiala lor, îi arunca într'o grozavă îngrijire; la miezul nopței, soră-sa, doamna Bery, venise la dînșiĭ, nenorocita era în cea maĭ înfricoșată grijă, în cel maĭ cumplit neastîmpăr.

Andreĭ, bărbatul eĭ, nu venise pe a-casă din ajun. Ce se întîmplase? Părăsise el pentru tot-d'a-una casa conjugală lăsîndu-și nevasta și copilul? saŭ, un accident, o nenorocire se întîmplase?

Cei doui frați nu se gîndiră să consoleze pe sora lor, căci, în acel moment, aceeași ideie grozavă stăpînea mintea amîndorora. Andreiu nu se întorsese acasă, Andreiu dar putea fi unul pe care 'l arestase Panafieu în noaptea trecută la eșirea luĭ din tripoŭ.

Andreiu era deci abatele, Raul, în sfîrșit ucigașul femeilor; Andreiu, prietenul lor, fratele lor, tatăl nepoțelului lor, eĭ era ucigașul femeeĭ Mazel pentru care Corniliu Lebrun murise pe eșafod!...

Cei doi frați se uitară unul la altul nedrăznind să desvăluească suroreĭ lor aceste îngrozitoare cugetări. Avînd grabă să iasă din îndoiala în care se aflaŭ, eĭ trimiseseră la miezul nopței pe un servitor după Panafieu cu dorința ca el să 'ducă unmaĭ de cît lîngă omul pe care 'l arestase. Eĭ voiaŭ să știe adevărul cît maĭ curînd, orĭ cît de cumplit ar fi fost el.

(Va urma)

Les Véritables Eaux minérales de
VICHY
sont les Sources
VICHY-ÉTAT
CÉLESTINS
GRANDE-GRILLE
HOPITAL
Exiger le nom sur la Capsule et l'Etiquette.

Les Seules Véritables Pastilles de Vichy sont les
PASTILLES VICHY-ÉTAT
fabriquées avec les sels naturels extraits des Eaux de *Vichy-Etat*.

COMPRIMÉS DE VICHY
aux sels naturels VICHY-ETAT
pour préparer l'eau artificielle de *Vichy gazeuse*.

Agent Général pour la ROUMANIE, BULGARIE, SERBIE:
A. G. CARISSY, *Bucarest.*

45

MARELE BAZAR CENTRAL
Sub Hotel Boulevard, Calea Victoriei
Anunță pe onor. public din capitală și provincie că pentru sezonul de primĭvară și vară 'l-a sosit un MARE și BOGAT ASORTIMENT de HAINE pentru BĂRBAȚI și BĂEȚI cu prețurĭ foarte eftine.
FOARTE IMPORTANT
DE REMARCAT
Stă la dispoziția clienteloŭ un foarte frumos și bogat asortiment de stofe fine pentru haina de comandă efectuabile prompt și cu prețurĭ reduse.
Rog pe onor. public d'a visita magasinul meŭ pentru se convinge de eftinătatea și qualitatea bună a mărfurilor.
Marele Bazar Central (sub Hotel Bulevard)
70 *Calea Victoriei* 25—4

BOALE SECRETE!!
SPECIFIC ANTIBLENORAGIC STOENESCU
CAPSULE
CU COPAIVAT DE SODA-SALOL ȘI SANTAL
Nicĭ unul din antiblenoragicele existente pînă acum nu împlinește cele două condițiunĭ de asimilare repede și a nu irita traectul intestinal. Asociațiunea substanțelor ce compun aceste Capsule este tot ce actualmente știința are maĭ bun și maĭ încercat în tratamentul blenoragielor. Modul cu totul noŭ și special după care sunt preparate aceste capsule fac ca vindecarea să fie repede, complectă și fără de a derangea stomacul; ast-fel că convine tuturor persoanelor chiar celor maĭ debile.
Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect și radical scursorĭ (sculament) nuoĭ și vechĭ atît la bărbațĭ cît și la femeĭ, precum Blenorea, poală albă, etc.
Prețul uneĭ cutiĭ 4 leĭ.
Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes **Injecția Santalina.**
Prețul unuĭ flacon 2 leĭ 50 banĭ.
Depositul general: Farmacia Mihail Stoenescu, strada Mihaĭ-Vodă No. 55, București. De vînzare la principalele Farmaciĭ din țară. În provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat contra unuĭ mandat postal.
49 25—14

Intîiul institut de plasare autorisat de guvern încă din anul 1882, recomandă institutoare, guvernante, menajere, bone de copiĭ și femee de casă. Acest institut este în corespondență cu streinătate.
M-me Bandau
Aleea Carmen Sylva
alăturea cu Cismegiu
74 25—1

I. DIAMAND
Atelier de Legătorie de Cărți
instalat pe lîngă
Tipografia Epoca
București, Str. Clementeĭ, 3
Lucrînd maĭ mulțĭ anĭ în fostul atelier «LINDNER», sunt în măsură a executa cu cea maĭ mare acurateță, eleganță și promptitudine, orĭ-ce lucrare atingătoare de această branșă, cu prețurĭ maĭ reduse de cît orĭ-unde.
Este suficient a mi se adresa o cartă poștală pentru ORĬ-CE COMANDĂ, pentru a mă presenta la domiciliŭ.
75

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA ziaruluĭ „EPOCA“ se află în Stradn Clementeĭ No. 3.

ROMANIA PITORESCA
ALBUM ILUSTRAT IN 25 DE FASCICULE
Apar două fascicole pe lună, în treĭ edițiunĭ diferite: una în romînește, una în franțuzește și una în nemțește.

Romînia Pitorescă va forma un superb album cu 200 de vederĭ: monumente, peisaje, lucrărĭ de artă. Aceste vederĭ, imprimate printr'un procedeŭ special, sunt adevărate fotografiĭ, saŭ maĭ bine zis adevărate tablouri. Acest album va constitui o lucrare artistică unică în felul eĭ în Romînia.

Sub fie-care vedere este o notiță, scurtă dar complectă, redactată de Domnul Gr. Tocilescu, membru al Academieĭ Romîne, ceea ce garantează exactitatea descripțiuneĭ și contribue a da acesteĭ lucrărĭ artistice un caracter literar și chiar istoric.

PRETUL UNEI FASCICULE
In capitală 1.25
In provincie 1.35
In streinătate 1.50
Nu se va da urmare nicĭ uneĭ cererĭ, dacă nu e însoțită de cost. Cererile să se adreseze editoruluĭ, d. Franz Duschek, Bucureștĭ, str. Franklin No. 6, saŭ la administrația ziaruluĭ *Independance Roumaine.*

ABONAMENT LA 25 DE FASCICULE
In capitală . . . . . 25 leĭ
In provincie . . . . . 27 l. 50 b.
In streinătate . . . . . 30 leĭ
ABONAMENTELE SE FAC LA EDITOR, D-NUL FRANZ DUSCHEK
Bucureștĭ, str. Franklin no. 6
La administrația ziaruluĭ «Indépendance Roumaine»
Și la principalele librărĭ din țară
Costul abonamentuluĭ se plătește înainte

A se specifica bine, în cererile prin corespondență, edițiunea ce se cere: romînească, franțuzească saŭ nemțească.

Inainte de a cumpăra orĭ ce mașină agricolă saŭ industrială **Cercetați Marele**
Deposit de Mașine și Unelte Agricole Saŭ cereți Catalogul ilustrat al caseĭ
EUGENIU BEHLES
Representant și depositar al renumiteĭ fabricĭ TH. FLÖTHER din Germania
Bucurescĭ, — Strada Bibescu-Vodă 1, 2 și 4 —

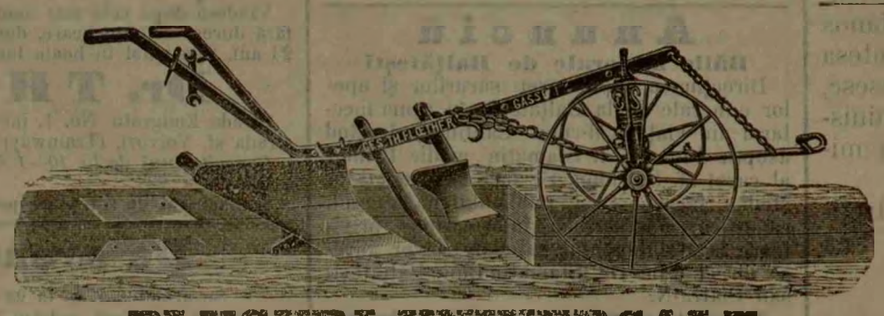

PLUGURI UNIVERSALE
de oțel perfecționate. Pluguri cu 2, 3 și 4 brăzdare, tot-d'a-una 4—500 pluguri în depozit
PLUGURI CU SEMANATOR DE PORUMB, PLUGURI NORMALE

Locomobile și Treerătorĭ
de 6, 8, 10 și 12 caĭ putere
Premiate cu cea maĭ înaltă distincțiune, adică cu unica Mare Medalie de Aur
(La concursul de Treerătorĭ de la Herăstrău 1891)

SEMANATORĬ
manuale, în lat și în rînduri
TRIORĬ
VÂNTURATORĬ
GRAPE DE FIER
flexibile și diagonale
GREBLE DE FÂN

Batoze de porumb
manuale și cu aburĭ
Mașine de tăiat pae și fîn
Răriți. Cultivatorĭ, Tăvălucĭ
POMPE
pentru spălatul cazanelor, de incendiu și de grădinĭ

Secerătoarea „Bonnie“
CU APARAT DE LEGAT SNOPĬ ȘI CU TĂIȘUL LA DREAPTA
Model 1896. Cele maĭ solide și ușoare construite cu totul de oțel din renumita fabrică JOHNSTON HARVESTER C-nie, Batavia (America).

Pietre de moară franceze
Mușamale, Părți de reservă, Curele de transmisiune, etc.
MORĬ pe postament de fier și lemn
simple, duble, triple și quadruple
INSTALAȚIUNĬ DE MORI PERFECT AUTOMATICE CU VALȚURĬ

GARANȚIE ABSOLUTĂ PENTRU BUNĂ FUNCȚIONARE ȘI MATERIAL SOLID
(53) (24—13)

Bucurescĭ. — Tipografia «Epoca». — Strada Clementeĭ, No. 3.

www.dacoromanica.ro